

Sygn. akt: II K 58/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Wyrwas

Protokolant: Dominika Loll

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chojnicach: S. K.

po rozpoznaniu w dniach 12 czerwca, 21 lipca i 2 października 2015r. na rozprawie sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Chojnicach przeciwko

K. K., ur. (...) w C., s. O. i T. z d. Styka

oskarżonemu o to, że

w dniu 21 stycznia 2015 roku w Z. gm. B., w ruchu lądowym, kierował samochodem osobowym marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...) będąc w stanie nietrzeźwości, 1,02 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a§1 k.k.

I. Oskarżonego K. K. uznaje za winnego tego, że w dniu 21 stycznia 2015r. około godz. 14:50 w Z. gmina B. na ulicy (...) w ruchu lądowym kierował samochodem V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. popełnienia występku z art. 178a§1 k.k. i za to, na mocy art. 178a§1 k.k. skazuje go na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na mocy art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. Na mocy art. 49§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. K. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

IV. Na mocy art. 42§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

V. Na mocy art. 63§2 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 stycznia 2015r.;

VI. Na mocy art. 626§1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w kwocie 101,20 (sto jeden zł i dwadzieścia gr) złotych, zaś na mocy art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza oskarżonemu na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt: II K 58/15

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. K. pracuje w firmie budowlanej. W środę przed południem dnia 21 stycznia 2015r. wrócił z delegacji z K., kierował samochodem służbowym V. (...) o nr rej. (...). Przyjechał do miejsca zamieszkania w Z. w gminie B..

Po pobycie w mieszkaniu oskarżony pojechał w/ samochodem do sklepu spożywczego znajdującego się w Z.. W sklepie tym do godz. 14:50 wypił minimum cztery półlitrowe piwa D. Mocne o zawartości alkoholu 7%.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego, k. 8, 51v.; pisemna opinia biegłej E. T., k. 66-68/

Około godz. 14:50 oskarżony wsiadł do samochodu V. (...) nr rej. (...) jako kierowca i rozpoczął jazdę spod sklepu ulicą (...), która jest drogą publiczną o nawierzchni gruntowej. Anonimowa osoba poinformowała dyżurnego Komendy Powiatowej Policji o tym, że nietrzeźwa osoba kieruje samochodem. W rejon ten został wysłany zmotoryzowany patrol funkcjonariuszy Policji w składzie (...). Na widok zbliżającego się radiowozu oskarżony skręcił wjechał na pobliską posesję.

Policjanci zatrzymali oskarżonego do kontroli i został on poddany badaniu stanu trzeźwości przy użyciu alkometru. Pierwsze badanie zostało przeprowadzone o godz. 15:07 i wykazało 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Drugie badanie wykazało zawartość 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony oświadczył funkcjonariuszom Policji, że spożył dwa półlitrowe piwa około godz. 14:30. Oskarżony nie kwestionował wyników badania stanu trzeźwości i nie żądał pobrania krwi do badania.

W związku z powyższym oskarżonemu został zatrzymany dokument prawa jazdy kategorii B.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego, k. 51v.; zeznania świadka K. C., k. 52; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości, k. 2; nagranie z płyty CD z k. 58; pisemna opinia biegłej E. T., k. 66-68/

Oskarżony K. K. nie był uprzednio karany.

/dowód: karta karna, k. /

Oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu, mieszka sam. Prawo jazdy kat. B posiadał od 2002r.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego, k. 51v./

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony K. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Złożył wyjaśnienia co do zasady zgodne z ustalonym stanem faktycznym z tą różnicą, że wskazał, iż w sklepie wypił dwa piwa. Wyjaśnił, że chciał pojechać do znajomego na kawę i przejechał około 150 metrów.

Przesłuchany na rozprawie oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że wypił dwa piwa, zaś odpowiadając na pytania Sądu stwierdził, że może wypił trzy piwa, maksymalnie cztery.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadka K. C., na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a także opinii biegłej z zakresu toksykologii. Stan faktyczny w istocie nie budził wątpliwości.

Sam fakt uprzedniego spożywania alkoholu w postaci piwa przez oskarżonego w sklepie w Z. wynika z jego wyjaśnień. Dodatkowo, interwencja cja funkcjonariuszy Policji nastąpiła, albowiem z dyżurnym KPP C. skontaktowała się telefonicznie anonimowa osoba, która poinformowała właśnie o osobie spożywającej alkohol w sklepie, która zamierza kierować samochodem. Nie może w realiach niniejszej sprawy budzić wątpliwości, że chodziło właśnie o oskarżonego K. K..

Zatrzymanie oskarżonego do kontroli drogowej wynika zarówno z jego wyjaśnień, jak i z zeznań świadka K. C.. Zeznania tego świadka nie budziły żadnych zastrzeżeń, jest on osobą obcą dla oskarżonego i nie sposób uznać, aby zamierzał składać zeznania niezgodne z rzeczywistością.

Obiektywnie stan nietrzeźwości oskarżonego wynika z protokołu badania przeprowadzonego stosownym urządzeniem. Wykonano w sposób prawidłowy dwa pomiary w odstępie 15 minut. Oskarżony nie kwestionował uzyskanych wyników, w szczególności nie żądał pobrania krwi do badania.

W kontekście obiektywnego stanu nietrzeźwości oskarżonego na plan dalszy schodziło dokładne ustalenie ilości alkoholu spożytego przez oskarżonego. Miało to jednak znaczenie dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia winy oskarżonego. Początkowe twierdzenia oskarżonego, jako spożył tylko dwa piwa, jawiły się jako nieprawdopodobne w kontekście stosunkowo wysokiego stanu nietrzeźwości. W związku z tym Sąd z urzędu dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłej z zakresu toksykologii. Uzyskana opinia pisemna biegłej E. T. (2) jest pełna, jasna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności. Sąd uznaje ją za w pełni zdatną do czynienia na jej podstawie ustaleń faktycznych. Służyła ona w istocie weryfikacji prawdziwości wyjaśnień oskarżonego. Analiza tej opinii wyklucza możliwość przyjęcia, że oskarżony spożył w sklepie mniej, niż 2 litry piwa, a zatem mniej, niż cztery półlitrowe piwa. Biegła wskazała, że teoretycznie możliwe jest, że stan nietrzeźwości oskarżonego byłby taki, jak ustalono w przypadku spożycia przez niego dwóch litrów piwa. Oznacza to, że zapewne oskarżony spożył jeszcze więcej alkoholu, jednakże rozstrzygając te wątpliwości na jego korzyść Sąd ustalił, że oskarżony spożył przynajmniej cztery półlitrowe piwa.

Oskarżony wyjaśnił, że zamierzał pojechać tylko do znajomego i przejechał w istocie 150 metrów. Sąd nie neguje tej okoliczności, a co więcej – z zeznań świadka K. C. wynika, że oskarżony poruszał się drogą gruntową. Okoliczność ta jednak nie miała znaczenia dla istoty odpowiedzialności karnej oskarżonego, z przyczyn wskazanych w dalszej części uzasadnienia.

Ustalając okoliczności dotyczące sytuacji osobistej oskarżonego Sąd oparł się N. wyjaśnieniach, nie znajdując podstaw do ich zanegowania w tym zakresie.

Oceniając powyższy stan faktyczny w świetle obowiązujących przepisów prawa karnego uznać należy, że zachowanie oskarżonego K. K. w dniu 21 stycznia 2015r. wypełniło znamiona czynu zabronionego z art. 178a§1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 178a§1 k.k. - podlega karze sprawca, który znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi w ruchu lądowym pojazd mechaniczny. Niewątpliwie samochód V., którym poruszał się wówczas oskarżony jest pojazdem mechanicznym, skoro wyposażony jest w silnik spalinowy. Nie może również ulegać wątpliwości, że oskarżony pojazd ten prowadził w sferze ruchu lądowego. Stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115§16 k.k. Zgodnie z treścią tego przepisu stan nietrzeźwości zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekracza 0,5 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Skoro zatem zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosiła 1,02 mg/l, to tym samym kierując wcześniej samochodem znajdował się on w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony kierował pojazdem po drodze publicznej, a więc tym samym w sferze ruchu lądowego, co nie wymaga szerszego uzasadnienia.

Oskarżony dopuścił się tego czynu umyślnie, albowiem w realiach niniejszej sprawy jest oczywistym, że miał świadomość wystąpienia wszystkich okoliczności faktycznych składających się na zespół znamion tego typu czynu zabronionego. Wiedział, że kieruje samochodem, wiedział, że czyni to po drodze publicznej i w sferze ruchu lądowego oraz wiedział, że jest w stanie nietrzeźwości. Z oczywistych względów nie znał dokładnego stężenia alkoholu w swoim organizmie, jednakże spożywając bezpośrednio wcześniej minimum cztery piwa musiał jako osoba dorosła zdawać sobie sprawę z tego, że jest nietrzeźwy.

Zachowanie oskarżonego wypełniając znamiona czynu zabronionego z art. 178a§1 k.k. stanowiło jednocześnie przestępstwo, albowiem stopień społecznej szkodliwości czynu był wyższy, niż znikomy, zaś oskarżonemu należy przypisać winę. Jest on osobą dorosłą i zdrową psychicznie, zdolną do przypisania mu winy.

Mając powyższe na uwadze w pkt I wyroku Sąd uznał oskarżonego K. K. za winnego tego, że w dniu 21 stycznia 2015r. około godz. 14:50 w Z. gmina B. na ulicy (...) w ruchu lądowym kierował samochodem V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. popełnienia występku z art. 178a§1 k.k.

Sąd skazał oskarżonego na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. ustawodawca przewidział alternatywne zagrożenie – karę grzywny, karę ograniczenia wolności albo karę pozbawienia wolności do 2 lat. Sąd miał na uwadze treść art. 58§1 k.k., zgodnie z którym jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. Mając na uwadze okoliczności popełnionego przestępstwa Sąd uznaje, że tylko wymierzenie kary pozbawienia wolności jest adekwatną reakcją karną. Wynika to z faktu, że stan nietrzeźwości oskarżonego był wysoki. Stopień winy oskarżonego także był wysoki – kierował on pojazdem bezpośrednio po spożyciu sporej ilości alkoholu. Nie zaszły żadne okoliczności, które umniejszałyby stopień winy oskarżonego – nie zaszła żadna okoliczność powodująca konieczność kierowania wówczas przez niego pojazdem. Oskarżony wykazał się zupełną bez troską i okazał rażące lekceważenie porządku prawnego. Jedyną okolicznością łagodzącą jest to, że poruszał się po drodze lokalnej, gdzie ruch drogowy nie jest nasilony. Niemniej jednak nie należy przeceniać tej okoliczności.

Wymiar kary w ocenie Sądu jest adekwatny do stopnia społecznej szkodliwości czynu i nie przekracza stopnia winy oskarżonego. Spełnia należycie funkcję prewencji indywidualnej w połączeniu z warunkowym zawieszeniem wykonania kary.

Kwestia warunkowego zawieszenia wykonania kary jest odrębna od jej wymiaru. Sąd uznał, że oskarżony pomimo opisanych powyżej okoliczności zasługuje na zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa tej instytucji. Nie był uprzednio karany. Można uznać, że popełnienie przypisanego mu przestępstwa było incydentem w jego życiu. Okres 2 lat próby służyć będzie należycie weryfikacji pozytywnej prognozy kryminologicznej odnośnie oskarżonego.

Aby nie pozostawić oskarżonego K. K. w poczuciu bezkarności popełnionego przestępstwa, co mógłby odczuwać w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary, Sąd orzekł wobec niego świadczenie pieniężne w kwocie 2.000 złotych. Kwota ta nie jest niska, jednak z drugiej strony nie przekracza możliwości majątkowych oskarżonego. Obowiązek uiszczenia tego świadczenia będzie realną dolegliwością dla oskarżonego w związku z popełnionym przestępstwem.

Obligatoryjnym elementem wyroku skazującego za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. jest orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów. Sąd uznał, że oskarżony powinien być czasowo pozbawiony możliwości prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Nie było podstaw do orzeczenia tego zakazu w minimalnym wymiarze roku. Taki minimalny wymiar powinien być zarezerwowany dla sprawców mniej poważnych przestępstw z art. 178a§1 k.k., zwłaszcza których stan nietrzeźwości był zdecydowanie niższy. Oskarżony nie zasługuje na to, aby po roku odzyskać dokument prawa jazdy. Zakaz orzeczony na okres 2 lat pozbawi w praktyce oskarżonego uprawnień i będzie on zmuszony, o ile zechce odzyskać uprawnienia, zdać stosowny egzamin. Skoro jednak oskarżony okazał lekceważenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, to celowym jest ponowne przejście ścieżki egzaminacyjnej.

W pkt V wyroku Sąd stosownie do treści art. 63§2 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 stycznia 2015r.

Odnosząc się niejako zbiorczo do wymiaru kary i środków karnych oraz do argumentu zawartego w apelacji oskarżonego, iż pojazdem przejechał tylko 100 metrów, nie czyniąc nikomu krzywdy, wskazać należy, iż przestępstwo z art. 178a§1 k.k. należy do grupy przestępstw abstrakcyjnego narażenia dobra prawnego na niebezpieczeństwo. Zatem

do znamion tego czynu nie należy wywołanie żadnego skutku w postaci spowodowania niebezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu drogowego. Ustawodawca bowiem uznał, że sam fakt kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości jest na tyle niebezpieczny, że wykazywanie konkretnego niebezpieczeństwa jest zbędne.

Sąd obciążył oskarżonego w całości kosztami postępowania nie znajdując podstaw do zwolnienia go z tego obowiązku w świetle jego sytuacji majątkowej.